

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 146

гр. Ловеч, 04.04.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в закрито заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА
Членове: ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Въззивно частно наказателно дело № 20234300600067 по описа за 2023 година за да се произнесе, съобрази:

Производство е по реда на чл. 341 и сл.от НПК,вр.с чл.249, ал.3, вр. чл.248,ал.1,т. 3 от НПК.

-

Производството е образувано по подаден частен протест от РП – Ловеч, ТО – Тетевен, срещу Протоколно определение №21/16.01.2023г., пост. по НОХД №247/2022г., по описа на РС-Троян, с което е прекратено съдебното производство по НОХД №247/2022г.по описа на РС-Троян и делото е върнато на Районна прокуратура-Ловеч-ТО-Тетевен за отстраняване на съществени процесуални нарушения. Прокуратурата счита определението за недопустимо от процесуална гледна точка,тъй като в разпоредителното заседание съдът е пропуснал да се произнесе по всички относими въпроси. След изслушване на становищата на страните по въпросите по чл.248,ал.1,т.1,т.2 и т.3 от НПК , съдът се е произнесъл с обжалваното определение. Липсва изразяване на становище на страните и на съда по въпросите по т.4-8 от нормата, които подлежат на самостоятелно обжалване. Затова твърди, че реално липсва провеждане на разпоредително заседание. По тези съображения прокурорът не излага мотиви по съществото на атакуваното определение,като допълва,че не е станало ясно защо и за какви нарушения се връща делото.

Моли да се отмени обжалваното определение и делото се върне за провеждане на ново разпоредително заседание в пълен обем.

По допустимостта.

Въззивният състав съобрази възраженията от частния протест, извърши преценка по реда на чл.341 и сл. от НПК, намира, че протестът е процесуално допустим, тъй като е подаден в законния срок, от надлежна страна и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

По същество.

С обжалваното определение в разпоредителното заседание по чл.248 от НПК, РС-Троян е приел, че е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимите. Конкретно е счел, че в обвинителния акт не е посочено по какъв начин и с какви средства всеки един от подсъдимите е извършил деянието, не е ясно с какво всеки от тях е допринесъл за настъпване на съставомерния резултат. Приел е, че е налице и непрецизност на правната квалификация на повдигнатите обвинения на подсъдимите Р. М. А., М. С. Я. и А. М. И., тъй като не е включен конкретният квалифициращ признак на престъплението по чл.131, ал.1, т.4, а именно предложение 3-то- „на повече от едно лице“. Съдът е посочил, че в обвинението срещу О. А. О. не е конкретизиран видът на средната телесна повреда по ал.2 от чл.129 на НК, а е посочена само квалификацията по чл.129, ал.1 от НК.

Въззивният състав не споделя приетото от първоинстанционния съд.

Понятието „съществено процесуално нарушение“ е разяснено подробно в т.4.2 на ТРеш.№2/2002г.на ОСНК на ВКС. Прието е, че при преценка на съдържанието на обвинителния акт винаги следва да се съобразява, че е предназначен да формулира и определи предмета на доказване-конкретно извършено ли е престъплението и данните за обвиняемия, с цел да се определят рамките на доказването и осъществяването на правото му на защита. В обстоятелствената част се дължи подробно произнасяне по фактите, които обуславят извършването на деянието, участието на обвиняемия, времето, мястото, начинът, средствата на/за извършване, пострадалите, размерът на вредите. В диспозитива на обвинителния акт следва да са синтезирани до съставомерните признаци на деянието и участието на подсъдимия в него. Не е поставено изискване в диспозитива на обвинителния акт да се възпроизведе цялата фактология на престъпната дейтелност, след като е налице подробно и ясно описание в обстоятелствената част.

При преценката налице ли е съществено процесуално нарушение при изготвяне на обвинителния акт, друг водещ критерий е дали с него се е стигнало до ограничаване на правата на бъдещите страни в съдебното производство, до невъзможност обвиняемият да разбере в какво е обвинен, да участва в процеса и т.н.

Съставът намира, че в случая не е налице хипотезата на чл.248, ал.1, т.3 във връзка с чл.249, ал.4 от НПК. Обвинителният акт отговаря на изискванията на чл.246, ал.2 НПК, тъй като са посочени времето, мястото и начинът на извършване на деянието, дадена е подробна хронологията на престъплението.

Съставът не се съгласява с приетото от РС-Троян за липса на яснота за действията на всеки от подсъдимите. Изрично е посочено, че престъплението е извършено в съучастие като извършители и е разграничена дейтелността им по отношение на всеки от пострадалите две лица. В обстоятелствената част на обвинителния акт е налице подробно описание на действията на подсъдимите, средствата на престъплението- дърво/метровка, хронологията на ударите и пораженията, конкретно и ясно на всеки от тях и по отношение на всеки от пострадалите. Следва да се отчита, че се касае за съучастническа дейтелност с идентични

результати, поради което и в диспозитива на обвинителния акт е обобщена със съставомерните елементи- в съучастие като извършители, а подробностите се откриват в обстоятелствената част. Елементите на състава на престъплението, в извършването на което са обвинени лицата, са ясни, поради което не може да се приеме тезата за ограничаване или нарушаване на процесуалните им права.

По отношение на правната квалификация на обвинението по отношение на Р. М. А., М. С. Я. и А. М. И., съставът се съгласява, че „прецизността“ изисква да се включи и предложение 3-то. Отново обаче, подчинявайки анализа на въпроса ограничено ли е правото на защита на подсъдимите, съставът намира, че с липсата на цифрово изразяване на този елемент, не се е стигнало до такова нарушение. Отново в обстоятелствената част, а и в диспозитива на обвинителния акт, се открива конкретно и ясно посочен този елемент- обвинение за причиняване на средна телесна повреда на повече от 1 лице.

Идентично е и по отношение възражението за липса на посочване на ал.2 от състава на чл.129 от НПК. В разпоредбата на чл.129 от НПК са регламентирани единствено средните телесни повреди и с посочването ѝ ясно и конкретно Прокуратурата изяснява за вида на увреждането. И тук отново- както в обстоятелствената част, така и в диспозитива, подробно са описани характеристиките на уврежданията- т.е. отново има яснота какви поражения са нанесени и защо е прието, че деянието е съставомерно.

Действително- съставът установява, че РС-Троян не е изразил позицията си по останалите въпроси- по т.4 – 8 на чл.248, ал.1 от НПК. Съдът дължи произнасяне по всички въпроси и следва да обяви определението си в разпоредителното заседание. Липсата на произнасяне в тази част, обаче е основание за неправилност на съдебния акт, а не за недопустимост. С оглед изхода от настоящето въззивно производство с отмяна на съдебния акт и връщане на първата инстанция, ще се осигури възможност за отстраняване на този пропуск.

По изложените съображения въззивният състав намира, че не са допуснати съществени неточности от страна на Прокуратурата при съставяне на обвинителния акт, които да са довели до ограничаване или нарушение на процесуалните права на подсъдимите да разберат в какво са обвинени и въз основа на какви доказателства. Не е налице неяснота или противоречие в обстоятелствената част и диспозитива на обвинението, касаещи описание на съществените обективни признаци на деянията, обосновали приетата правна квалификация.

Затова обжалваното Определение №21/16.01.2023г., пост.по НОХД № 247/2022г., по описа на РС-Троян следва да се отмени, като неправилно и делото се върне на същия съдебен състав за разглеждане от стадия на разпоредително заседание по чл.248 от НПК.

На основание чл.341 и сл.от НПК ОС-Ловеч

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение №21/16.01.2023г., пост.по НОХД № 247/2022г., по опис на РС-Троян,като неправилно и **ВРЪЩА** делото на същия съдебен състав за разглеждане от стадия на разпоредително заседание по чл.248 от НПК.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____